

רבי יהודה בן פזי הנה ליה ההוא אריסא, והנה קא מצער ליה, אתו לקמיה ר' זירא ור' אבא, אמרו ליה מאי עביד מר באריסיה. אמר להון גברא פי גניב, מאריה דשמשא זזהר עליה זיהרא. אמרו ליה, לא לעיין מר במליה. אמר להו, ומה אעביד והוא מצער לי. אמרו ליה, יתפרש מר מיניה, ויתנהי לך. עד דהו יתבי, אמרו ליה לאו להאי אתינא גבך, אלא לימא לן מר, השבטים בני יעקב, מה אינון לעלמא דאתי. אמר להו, קודשא בריך הוא סליק להו למתיבתא דרקיעא, וכל נשמתא דצדיק דסליק, אינון סהדין על עובדוי.

בְּעוֹדָם יוֹשְׁבִים, אָמְרוּ לוֹ: לֹא לָזֶה בָּאנוּ אֵלֶיךָ, אֲלֵא יֵאמֵר לָנוּ מוֹרְנוּ, הַשְּׁבֵטִים בְּנֵי יַעֲקֹב מֵהֵם לְעוֹלָם הַבָּא? אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הֵעֵלָה אוֹתָם לִישִׁיבַת הַרְקִיעַ, וְכָל נִשְׁמַת צָדִיק שְׁעוֹלָה, הֵם מְעִידִים עַל מַעֲשֵׂיהָ. זְהוּ שְׁכִתוּב (תהלים קכב) יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה, זוּ יְרוּשָׁלַיִם שָׁל מַעֲלָה. שְׁשֵׁם עֲלוּ שְׁבֵטִים שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל לְיִשְׂרָאֵל, כְּדִי לְהַעֲדֵי עַל כָּל צָדִיק וְצָדִיק מִיִּשְׂרָאֵל. וְלָמָּה? לְהִיּוֹת כָּלָם מוֹדִים וּמְבָרְכִים לְשִׁמּוֹ. זְהוּ שְׁכִתוּב, עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוּת לְשֵׁם ה'. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכִּיר אֶת שְׁלוֹ וּמִשְׁתַּבַּח וְאוֹמֵר: רְבוּנוּ שָׁל עוֹלָם, רָאָה מַה הִנַּחְתִּי בְּאַרְץ, וְזֶהוּ לְהַדוּת לְשֵׁם ה'.

וְהֵינּוּ שְׁשִׁנְיֵנוּ, כָּל צָדִיק וְצָדִיק יֵשׁ לוֹ מְדוּר לְפִי כְבוֹדוֹ וְלְפִי הָרְאוּי לוֹ. מִי שֶׁבָּא מְרְאוּבֵן, שֵׁם מְדוּרוֹ עִם הַצְּדִיקִים מִן רְאוּבֵן, וְכֵן כָּל שְׁבֵט וְשְׁבֵט. וּמִי שֶׁהוּא גֵר מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם וְנִתְגַּיֵר, מְדוּרוֹ בְּמְדוּר שֶׁל גְּרִים. וְהַשְּׁבֵטִים עוֹמְדִים לְעֵדִים לְכָל צָדִיק וְצָדִיק. זְהוּ שְׁכִתוּב שְׁשֵׁם עֲלוּ שְׁבֵטִים שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל לְהַדוּת לְשֵׁם ה'.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, נִשְׁמַתוֹ שָׁל צָדִיק יוֹדַעַת וּמִפְרַת לְעוֹלָם הַבָּא מֵהַ שְׁאִינוּ יוֹדַע וּמִכִּיר מִלְּאָף הַמְּשֵׁרֶת. זְהוּ שְׁכִתוּב (ישעיה א) אָמְרוּ צָדִיק כִּי טוֹב, כִּי טוֹב

רַבִּי יְהוּדָה בֶּן פְּזִי, הָנָה לִיָּה הַהוּא אַרִיסָא, וְהָנָה קָא מְצַעַר לִיָּה, אָתוּ לְקַמִּיָּה ר' זִירָא וְר' אַבָּא, אָמְרוּ לִיָּה מַאי עָבִיד מַר בְּאַרִיסִיָּה. אָמַר לְהוֹן גְּבָרָא פִּי גְּנִיב, מְאַרִיָּה דְשִׁמְשָׁא יִזְהַר עֲלֵיָּה זִיְהָרָא. אָמְרוּ לִיָּה, לֹא לְעִיִּין מַר בְּמִלְיָה. אָמַר לְהוּ, וּמָה אַעְבִּיד וְהוּא מְצַעַר לִי. אָמְרוּ לִיָּה, יִתְפָּרֵשׁ מַר מִיְנִיָּה, וְיִתְנַהֵי לְךָ. עַד דְּהוּ יִתְבִּי, אָמְרוּ לִיָּה לָאוּ לְהַאי אֲתִינָא גַבְךָ, אֲלֵא לִימָא לָן מַר, הַשְּׁבֵטִים בְּנֵי יַעֲקֹב, מָה אֵינוֹן לְעֵלְמָא דְאַתִּי. אָמַר לְהוּ, קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא סָלִיק לְהוּ לְמַתִּיבְתָא דְרַקִּיעָא, וְכָל נִשְׁמַתָּא דְצָדִיק דְסָלִיק, אֵינוֹן סַהְדִין עַל עוֹבְדוּי.

הָרָא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים קכב ג) יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה, זוּ יְרוּשָׁלַיִם שָׁל מַעֲלָה. שְׁשֵׁם עֲלוּ שְׁבֵטִים שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל לְיִשְׂרָאֵל, כְּדִי לְהַעֲדֵי עַל כָּל צָדִיק וְצָדִיק מִיִּשְׂרָאֵל. וְלָמָּה, לְהִיּוֹת כָּלָם מוֹדִים וּמְבָרְכִים לְשִׁמּוֹ. הָרָא הוּא דְכְּתִיב, עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהַדוּת לְשֵׁם ה'. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכִּיר אֶת שְׁלוֹ וּמִשְׁתַּבַּח וְאוֹמֵר, רְבוּנוּ שָׁל עוֹלָם רָאָה מַה הִנַּחְתִּי בְּאַרְץ, וְזֶהוּ לְהַדוּת לְשֵׁם ה'.

וְהֵינּוּ דְתַנָּן, כָּל צָדִיק וְצָדִיק יֵשׁ לוֹ מְדוּר לְפִי כְבוֹדוֹ, וְלְפִי הָרְאוּי לוֹ. מֵאֵן דְאַתִּי מְרְאוּבֵן, שֵׁם מְדוּרוֹ עִם הַצְּדִיקִים מִן רְאוּבֵן, וְכֵן כָּל שְׁבֵט וְשְׁבֵט. וּמֵאֵן דְהוּא גֵר מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם וְנִתְגַּיֵר, מְדוּרוֹ בְּמְדוּר שֶׁל גְּרִים. וְהַשְּׁבֵטִים, עוֹמְדִים לְעֵדִים לְכָל צָדִיק וְצָדִיק. הָרָא הוּא דְכְּתִיב, שְׁשֵׁם עֲלוּ שְׁבֵטִים שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל לְהַדוּת לְשֵׁם ה'.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, נִשְׁמַתוֹ שָׁל צָדִיק, יוֹדַעַת וּמִפְרַת לְעוֹלָם הַבָּא, מֵהַ שְׁאִינוּ יוֹדַע וּמִכִּיר מִלְּאָף הַמְּשֵׁרֶת. הָרָא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה